

Der er fra flere Sider fremkommet den Udtalelse, at man, hvormeget man end ellers erkjendte Bigtigheden af Søforterne og deres gode Bestykning, dog ikke vilde være tilbøielig til at stemme for den af mig foreslaaede Bevilling til Forstærkning af Krudtmagasinerne. Jeg har haft Leilighed til at omtale, at denne Sag ikke har været forhandlet mellem Udvalget og mig; den har foreligget Krigsministeriet nu henved 8 Maanedes, da man var bleven opmærksom paa, at der her var en Mangel, og der er fra Krigsbestyrelsens Side blevet gjort, hvad der var muligt, for at constatere Manglen og for at komme til en Erkjendelse af den Udstrækning, i hvilken den burde afhjælpes. Det er Resultatet af disse Arbejder, der have været fremflyndede saameget som muligt, der foreligger i dette Forslag. Jeg har imidlertid maattet erkjende, at i formel Henseende var Forslaget ikke saa vel begrundet, som jeg kunde ønske, da det ikke foreligger støttet til fuldstændig nøiagtige Overslag og Beregninger. Efter de Udtalelser, der ere fremkomne af Medlemmer af Finantsudvalget, og da der ikke er fremkommet nogen Udtalelse i modsat Retning, finder jeg mig foranlediget til at tage det betræffende Forslag tilbage. Jeg tager altsaa Forslaget under Nr. 6 (see Tidende Sp. 4855—56) tilbage. Jeg har maattet ansee det for min Pligt at give Thinget Leilighed til at stille disse Midler til Regjeringens Disposition, men da det, som jeg bemærkede, er fremkommet noget seent, tror jeg ikke at burde lægge det samme Eftertryk derpaa, som jeg har troet at maatte lægge paa andre Forslag, der have foreligget i længere Tid, og jeg maa da forbeholde mig at handle, saaledes som Omstændighederne maatte tilsiige og maatte gjøre det til Pligt at handle. Jeg tager altsaa det nævnte Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes af Krigsministeren tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Holstein: Jeg vil paa Forhaand gjøre en Undskyldning til det høitærede Things Medlemmer, naar det, som jeg muligviis kommer til at udtale, skulde indeholde en Kritik, som ikke vil vinde Bifald hos alle Thingsets

ærede Medlemmer. Det forekommer mig, at den Forhandling, vi ere komne ind paa, indeholder noget Uklart og noget Inconsequent, der frister En til at spørge: Hvor er Fleertallet fra 1866—67, hvor er dette blevet af? Dengang gjorde der sig her en bestemt Villie gjældende i Salen om ikke at slye Noget og ikke spare Mands Liv og Mands Formue for at føre et for Landet kraftigt Forvar igjennem. Man valgte dengang et System, som jeg nu ligesaa godt som før, tør siige, at jeg ansaae for urigtigt, og jeg troer, at der i den Stemning, der nu dukker op paa forskjellig Maade her i Thinget, ligger noget Bist, der tyder paa, at min Anskuelse ikke har været saa ganske seilagtig. Men ligesaa vist som jeg dengang var en bestemt Modstander af den Plan, der blev vedtagen, ligesaa bestemt anseer jeg det ogsaa for en Pligt, naar Folke-repræsentationen med Regjeringen engang er bleven enig om en Plan til Landets Forvar, da at følge den og ikke med en usikker og uklar Bakken gjøre dens Udførelse til en svævende Ting, eller meer endnu, paralyisere dens Gjennemførelse. Jeg tillod mig dengang meget bestemt at udtale, at det, jeg frygtede for ved denne Plan, foruden det, jeg tidligere har nævnt i denne Session ligeoverfor Flaaden, var dens Consequentier. Nu staae vi ved dem, og det maa dog virkelig erkjendes, at det, der er blevet fordret af os fra Krigsministerens Side med Hensyn til Befæstning af forskjellige Punkter i Landet, har været yderst tarveligt og ingenlunde har naaet det Punkt og den Høide, som man maatte antage og kunde vente, at det vilde naae, og jeg tror at turde antage, at deri fra den høitærede Krigsministers Side ligger en Erkjendelse af, at der bør tages Hensyn til Landets finantsielle Kræfter. Nu lader det jo til, som om der ifølge de nye Valg, der ere foregaaede ifjor, er kommet en Bakken i den Tanke, som har ligget til Grund for Gjennemførelsen af Hærplanen. Det dukker stundom op her i Thinget, at man frygter for at følge den Bet, som ligger i Munden af Armeepleanen af 1867, fordi man siger, at det koster for mange Penge. Mine Herrer, jeg troer, at naar virkelig en saadan Tanke gjør sig gjældende,